

Arrest

nr. 212 337 van 14 november 2018
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. KEULEN
Koningin Astridlaan 77
3500 HASSELT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 11 april 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 13 maart 2018 tot beëindiging van het verblijf.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 16 april 2018 met referentenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 26 juli 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 augustus 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA loco advocaat J. KEULEN en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 13 maart 2018 neemt de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot beëindiging van verblijf. Dit is de bestreden beslissing:

“naam: A(...)

voornaam: M(...) N(...)
geboortedatum ; (...)
geboorteplaats: (...)
nationaliteit: van Russische herkomst

Krachtens artikel 22, § 1, P, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf, om de volgende redenen:

U diende op 17/07/2001 een asielaanvraag in en op 12/10/2005 werd u erkend als vluchteling door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS). Als een gevolg van deze toekenning werd u in het bezit gesteld van een verblijfsrecht van onbeperkte duur en op 17/01/2006 ontving u een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister met vermelding 'onbeperkte duur' (B-kaart, geldig - na verlenging - tot 16/01/2008). Op 12/10/2006 diende u een aanvraag om machtiging tot vestiging in en dienvolgens werd u op 13/03/2007 een identiteitskaart voor vreemdelingen afgeleverd, geldig - na verlenging - tot 12/04/2021 (C-kaart).

Op 18/06/2003 werd u definitief veroordeeld door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen tot 2 maanden gevangenisstraf wegens opzettelijke slagen en verwondingen met als gevolg ziekte of arbeidsongeschiktheid. Op 10/01/2005 werd u definitief veroordeeld bij verstek door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen tot 7 maanden gevangenisstraf wegens diefstal, door middel van braak, inklimming of valse sleutels. U werd op 17/03/2005 definitief veroordeeld door het Hof van Beroep te Antwerpen tot 8 maanden gevangenisstraf wegens poging tot diefstal, door middel van braak, inklimming of valse sleutels. Op 01/02/2006 werd u definitief veroordeeld bij verstek door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen tot 4 maanden gevangenisstraf wegens heling van voorwerpen verkregen door middel van een misdrijf of wanbedrijf. Vervolgens werd u op 13/06/2007 definitief veroordeeld bij verstek door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen tot 6 maanden gevangenisstraf wegens poging tot het namaken van een zegel, stempel of merk van om het even welke nationale overheid, van een private bank-, nijverheids- of handelsinrichting, of van een particulier/het gebruik maken van een nagemaakte zegel. Op 13/11/2007 werd u definitief veroordeeld tot 40 maanden gevangenisstraf wegens diefstal met geweld of bedreiging en poging tot afpersing, bij nacht, door twee of meer personen, met behulp van een voertuig of enig ander al dan niet met motor aangedreven tuig om de diefstal te vergemakkelijken of de vlucht te verzekeren; met wapens of erop gelijkende voorwerpen/de schuldig doen geloven dat hij gewapend is. U werd op 19/12/2007 nogmaals definitief veroordeeld door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen tot 4 maanden gevangenisstraf wegens het dragen van jacht- of sportwapens) zonder wettige redenen en het vervaardigen, herstellen, handelen, het dragen van verboden wapens. Op 07/10/2013 werd u definitief veroordeeld door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen tot 5 jaar gevangenisstraf wegens poging tot diefstal met geweld of bedreiging, door twee of meer personen, met behulp van een voertuig of enig ander al dan niet met motor aangedreven tuig om de diefstal te vergemakkelijken of de vlucht te verzekeren in state van herhaling; criminele organisatie: wetens en willens deel uitmaken van een criminele organisatie, ook al heeft men niet de bedoeling een misdrijf in het raam van deze organisatie te plegen of daaraan deel te nemen (herhaling). Op 07/10/2013 werd u eveneens definitief veroordeeld tot 1 jaar gevangenisstraf wegens diefstal met geweld of bedreiging, door twee of meer personen, met behulp van een voertuig of enig ander al dan niet met motor aangedreven tuig om de diefstal te vergemakkelijken of de vlucht te verzekeren in state van herhaling; valsheid in geschriften bij gebruikmaking van deze valsheid, door een particulier (herhaling); valsheid in informatica (herhaling), informaticabedrog (herhaling), poging tot informaticabedrog (herhaling). Tot slot, werd u op 30/06/2014 definitief veroordeeld door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen tot 1 jaar gevangenisstraf wegens kredietkaartfraude en diefstal met geweld of bedreiging bij nacht.

Ten gevolge van deze nieuwe elementen heropende het CGVS het onderzoek aangaande de vluchtelingenstatus. Op 19/02/2016 werd u door een medewerker van het CGVS gehoord teneinde u een kans te bieden argumenten aan te halen voor het eventuele behoud van uw subsidiaire beschermingsstatus. Het CO VS oordeelde dat u herhaaldelijk veroordeeld werd voor bijzonder ernstige misdrijven. Op 24/05/2016 besliste het CGVS uw vluchtelingenstatus in te trekken op basis van artikel 55/3/1, § 1, van de wet van 15 december 1980.

Tegen deze beslissing diende u op 07/06/2016 beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Op 01/09/2016 besliste de RvV de intrekking van uw vluchtelingenstatus te bevestigen.

Gezien de vluchtelingenstatus werd ingetrokken op grond van artikel 55/3/1, § 1, van de wet van 15 december 1980, staat vast dat de minister of zijn gemachtigde kan beslissen een einde te maken aan uw verblijf.

U werd op 07/12/2017 (poststempel 08/12/2017) per aangetekend schrijven uitgenodigd door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) om alle documenten en elementen aan te brengen waarvan u het nodig

acht dat de DVZ hiervan kennis heeft ten einde uw situatie correct in te schatten, zodoende een beslissing tot intrekking of beëindiging van het verblijfsrecht te verhinderen of beïnvloeden (art. 62, § 1, eerste lid, van de wet van 15/12/1980). Wij ontvingen op 27/12/2017 volgende documenten via uw advocaat: een ingevulde vragenlijst, een kopie van uw actuele verblijfstitel, een attest van woonst met historiek, de Belgische identiteitskaart van uw zus, partner, nonkel, tante en nichtjes, de IS 1+ kaarten van de dochters van uw zus, deelcertificaten van de opleiding Nederland, Engels, Frans, besturingssystemen en tekstverwerking, een attest van het Centrum voor Volwassen Onderwijs (CVO), een attest van de VDAB aangaande deelname aan een opleiding basisveiligheid bouw, een attest van het OCMW betreffende deelname aan een JOB-intro en diverse loon brieven en attesten bij verschillende werkgevers voor de periode 2003 tot 2011 en de periode 2016 tot 2017.

Bij het nemen van deze beslissing tot beëindiging van het verblijf worden de aangegeven elementen in rekenschap gebracht.

Aangaande uw familiale banden gaf u in uw hoorrecht dd. 27/12/2017 aan dat u traditioneel gehuwd bent met een Belgische dame en legde hierbij de identiteitskaart van uw partner voor. U legde geen documenten voor waaruit blijkt dat u traditioneel gehuwd bent met uw partner. Verder gaf u aan dat u geen kinderen heeft, dit blijkt ook uit uw administratief dossier en rijksregister. I; verklaarde dat uw zus met haar twee kinderen, tante, nonkel en verschillende nichten in België verblijven en legde hun Belgische identiteitskaarten voor ter staving, alsook de IS1+ kaarten van uw nichtjes. Verder gaf u aan dat uw vader overleden is en uw moeder te Polen verblijft. Het familie- en gezinsleven in de zin van het EVRM haalt de aard en de hechtheid van de gezinsband aan, namelijk de band tussen partners en tussen ouder en hun minderjarige kinderen. De andere gezinsleden vallen onder de bepalingen opgenomen in artikel 8 van het EVRM wanneer een meer dan normale afhankelijkheid wordt bewezen, wat hier niet het geval is. Wat betreft uw duurzame relatie met uw Belgische partner, dient te worden opgemerkt dat in hetzelfde artikel 8 van het EVRM, tweede lid bepaald wordt dat de overheid kan ingrijpen in het belang van de openbare veiligheid en de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten. Uit uw administratief dossier blijkt dan ook dat u herhaaldelijk veroordeeld werd wegens bijzonder ernstige misdrijven. Het feit dat u een gezinscel vormt met uw partner, doet geenszins afbreuk aan deze vaststelling. Bovendien merken wij op dat huidige beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht geen verwijderingsmaatregel impliceert. Aldus is er geen familiaal beletsel voor het nemen van deze beslissing.

In uw hoorrecht verklaarde u dat u niet naar uw land kan terugkeren wegens de problematiek tussen Rusland en Tsjetsjenië. Hierbij dient te worden opgemerkt dat huidige beslissing slechts een beëindiging van uw verblijfsrecht in België impliceert en dat er geen bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgeleverd waardoor u noch direct, noch indirect naar uw land van herkomst wordt teruggeleid.

IJ haalt in uw hoorrecht aan dat u diverse opleidingen genoot waaronder taaiopleidingen (Nederlands, Frans, Engels) en beroepsgerichte opleidingen (besturingssystemen, tekstverwerking, CVO, bouw en job-intro). Verder legt u verscheidene loonfiches voor van diverse werkgevers zoals (...). Dit toont aan dat u enigszins inspanning levert om u te integreren in de reguliere arbeidsmarkt, doch deze elementen doen geen afbreuk aan het feit dat u meermaals veroordeeld werd voor een ernstig misdrijf in de periode van 2003 tot 2014. De Correctionele Rechtbank ten Antwerpen wees op het bijzonder brutale karakter van uw daden waarmee de maatschappelijke orde ernstig bedreigd wordt. Verder benadrukte de rechtbank dat u het gebruik van geweld of bedreiging nog steeds niet schuwt, dat u geen lessen trekt uit uw veroordelingen en dat u de ernst van uw daden niet blijkt of niet wenst in te zien. Zij haalde aan dat u blij geeft van een duidelijke en doorgedreven criminele ingesteldheid, dat uw persoonlijk gedrag geen rekening houdt met andermans fysieke integriteit en dat u sedert uw erkenning als vluchteling tien maai veroordeeld bent voor diverse criminele feiten waaruit voortvloeit dat het niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst niet zal herhalen. Dergelijke persisterend crimineel gedrag strijkt niet met de normen en waarden van de Belgische samenleving. Het feit dat u aangeeft dat u geleerd heeft uit de feiten van het verleden, doet geen afbreuk aan de reeds bewezen gepleegde ernstige misdrijven. Bovendien blijkt uit uw verklaringen tijdens uw gehoor door het CGVS dd. 19/02/2016 dat u nog steeds de ernst van uw feiten minimaliseert, u verklaarde namelijk dat de feiten die u pleegde niet dermate zwaarwichtig waren dat ze een intrekking van de vluchtelingenstatus wettigen en dat u niets te maken heeft met terreur. Deze verklaringen staan haaks op de beoordeling van de rechters die in verschillende vonnissen de bijzondere ernst van de feiten aanhaalde.

Het staat vast dat uw gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving is. In het verleden werd u reeds verscheidene malen veroordeeld en u kwam vrij in mei 2016. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oordeelde immers reeds dat "De vaststelling van een actuele bedreiging vereist in regel dat de betrokken vreemdeling een neiging vertoont om een crimineel gedrag in de toekomst voort te zetten, vol te houden of te herhalen (HvJ 22 mei 2012, C-348/09, P.I., pt. 30; Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer 2016-2017, DOC 54 2215/001, p. 24). Het is aan de nationale overheden, in casu de staatssecretaris, om in elk afzonderlijk

geval te (be)oordelen of het gedrag van de betrokken vreemdeling een gevaar voor nieuwe ernstige verstoringen van de openbare orde of nationale veiligheid oplevert, wat desgevallend een onderzoek naar het risico van recidive kan omvatten. [...] Het is niet kennelijk onredelijk om uit hét feit dat eerdere veroordelingen een vreemdeling niet hebben tegengehouden om nieuwe strafbare feiten te plegen, af te leiden dat er een actueel recidiverisico bestaat(RvV, nr. 197.311 van 22 december 2017).

Uit het voorgaande blijkt dat u tijdens uw verblijf in België geen sociale en culturele banden heeft opgebouwd die sterker zijn dan die met het land van herkomst, aangezien u er zich niet kan toe bewegen de Belgische wetten en regels te respecteren en na te leven. Als een gevolg mag geconcludeerd worden dat er geen culturele of sociale banden zijn in België die het nemen van deze beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht verhinderen. We merken ook op dat de kennis, vaardigheden en ervaringen die u gedurende uw verblijf in België opdeed, geenszins verloren gaan en door u aangewend kunnen worden om u in de toekomst elders te vestigen en te integreren.

Om hogervermelde redenen wordt er krachtens artikel 22, § 1, 1°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen een einde gemaakt aan uw verblijf om ernstige redenen van openbare orde."

2. Over de rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) doet de Raad uitspraak op basis van de syntheseseminarie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Met het oog op een goede rechtsbedeling worden het eerste en het tweede middel gezamenlijk besproken.

In het eerste middel werpt de verzoekende partij de schending op van de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), de artikelen 21, 23 en 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

In het tweede middel werpt de verzoekende partij de schending op van de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, de artikelen 3 en 8 van het EVRM, de artikelen 21, 23 en 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

De middelen luiden als volgt:

"De bestreden beslissing van verwerende partij is ontoereikend en onvoldoende nauwkeurig gemotiveerd. Daarnaast is ze niet genomen met alle beschikbare gegevens. Dat verwerende partij in haar nota met opmerkingen stelt dat er geen schending van artikel 3 EVRM dient te worden onderzocht omdat de beslissing niet gepaard gaat met een bevel om het grondgebied te verlaten. Echter is het zo dat verwerende partij aan hem een beslissing tot beëindiging van het verblijf heeft over gemaakt waardoor hij niet meer welkom is op het Belgische grondgebied. Dat verwerende partij niet aanwijst naar waar verzoeker dan wel zou moeten gaan, gezien de beëindiging van zijn verblijfsrecht. Dat verzoeker geen band heeft met een ander land dan België en Tsjetsjenië waardoor hij zich niet meteen in een ander land kan vestigen. Zijn centrum van belangen ligt immers al meer dan 17 jaar in België, daarenboven zijn de echtgenote van verzoeker en hun familie zijn alhier gevestigd. Dat verzoeker elementen moet kunnen inroepen betreffende een eventuele verwijdering naar de Russische Federatie, gezien het gebrek aan duiding van het land waarnaar hij zou moeten verhuizen. Dat verzoeker aldaar een groot risico loopt op een schending van art. 3 EVRM gezien de omstandigheden die uitvoerig uiteen gezet zijn in het verzoekschrift tot hoger beroep, deze behelzen onder meer de mishandelingen door de politie-en veiligheidsdiensten, het nalaten de mensenrechten na te leven en de wetteloze detentie. Daarenboven schendt de afwezigheid van vermelding van de bestemming van verwijdering, in de omstandigheden van de oorzaak, art. 3 EVRM. Dat verwerende partij dus bepaalde elementen veronachtzaamd heeft bij het nemen van de bestreden beslissing, ni. de heersende wantoestanden in Tsjetsjenië en het gebrek aan duiding van een land waarnaar verzoeker kan verhuizen. Dat verwerende partij herhaaldelijk stelt dat er verwezen wordt naar de criminele feiten waarvoor verzoeker veroordeeld

werd en dat uit zijn handelingen een criminele ingesteldheid naar voren komt. Dat deze stelling onvoldoende gemotiveerd wordt. Waarom komt er uit de handelingen van verzoeker een criminele ingesteldheid naar voren? Over welke handelingen heeft verwerende partij het exact? (...)

Dat in elk geval de link van het eerste middel met art. 8 EVRM niet miskend mag worden. Dat verwerende partij geen belangenafweging deed in het kader van art. 8 EVRM. Dat de verwerende partij stelt dat de bestreden beslissing louter een einde stelt aan het verblijf van verzoeker in België en dat er geen bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgeleverd waardoor hij noch direct, noch indirect naar zijn land van herkomst wordt teruggedleid. Dat verzoeker reeds 17 jaar in België is, waardoor zijn banden met België sterker zijn dan die met de Russische Federatie en a fortiori dan die met derde landen. Dat het, gezien het bovenstaande, frappant is dat men ervan uit gaat dat verzoeker, die bijna even lang in België woont als dat hij in de Russische Federatie (als kind) gewoond heeft, sterkere- of gelijke banden zou hebben met het land van herkomst. Er wordt door verweerder ook niet aannemelijk gemaakt dat verzoeker en zijn echtgenote, mede gelet op zijn strafrechtelijk verleden, toegang zouden kunnen krijgen tot een ander land waar zij hun privé-en gezinsleven kunnen voortzetten. Dat zowel verzoekers' echtgenote, als zijn familie op het Belgisch grondgebied verblijven. Dat de criminele feiten waarvan verwerende partij gewag maakt, niet dermate ernstig zijn dat ze de bestreden beslissing en daarbij dus ook de schending van art. 8 EVRM verantwoorden. Dat de bestreden beslissing ervoor zorgt dat het verblijfsstatuut van verzoeker precair is: hij is onverwijderbaar van het Belgisch grondgebied, maar heeft tegelijkertijd geen recht op verblijf, met name zijn situatie *sur orbite*. Daardoor leven zowel hij, als zijn echtgenote en hun familie in onzekerheid over het (legale) verblijf van verzoeker.

Dat de beslissing van verwerende partij disproportioneel is op basis van zes punten *ni*.

1. De natuur en de ernst van de overtredingen
2. De duur van het verblijf van verzoeker in ons land
3. De periode die sinds de overtreding is verstreken, evenals de houding van verzoeker tijdens deze periode
4. De nationaliteit van de verschillende betrokkenen
5. De familiesituatie van verzoeker
6. De mogelijkheid om zich in een ander land te vestigen: duurzaamheid van de sociale, culturele en familiebanden met het gastland en het bestemmingsland

Dat het duidelijk is dat de bestreden beslissing niet juist of juridisch aanvaardbaar is en dat zij steunt op onjuiste, juridisch onaanvaardbare en onwettige motieven en dat zij derhalve niet behoorlijk naar recht is gemotiveerd. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de plicht op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. (RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954) Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het betreffende dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken."

3.2. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet op kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen (RvS 7 november 2001, nr. 101.624).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de (gemachtigde van de) staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de (gemachtigde van de) staatssecretaris bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op een "afdoende" wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De belangrijkste bestaansredenen van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de voormelde wet van 29 juli 1991, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of zij die gegevens correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen, opdat de betrokkene met

kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (RvS 18 januari 2010, nr. 199.583, Staelens).

Verzoeker betoogt niet meer te kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst. Hij stelt dat hij geen andere band heeft met een ander land behalve die met zijn land van herkomst en daar niet direct of indirect naar teruggeleid mag worden. Hij stelt onmogelijk te kunnen terugkeren naar de Russische Federatie en verwijst hierbij naar verschillende rapporten en berichten. Er zou niet worden aangegeven naar waar verzoeker zich zou moeten begeven.

Hij betoogt reeds 17 jaar in België te verblijven waardoor zijn banden met België sterker zijn dan die met de Russische Federatie en a fortiori dan die met derde landen. Hij verwijst naar zijn traditioneel huwelijk met mevrouw B. M. A., van Belgische nationaliteit, hun twee dochters, naar een groot deel van zijn in België verblijvende familie, evenals naar zijn professionele vormingen en integratiecursussen. Er zou geen belangenafweging zijn gemaakt.

Artikel 3 van het EVRM bepaalt het volgende:

“Niemand mag worden onderworpen aan foltering en aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen”

Artikel 8 van het EVRM bepaalt het volgende:

“1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.”

3.3. Verzoeker gaat er met zijn betoog aan voorbij dat de bestreden beslissing niet gepaard gaat met een bevel om het grondgebied te verlaten, waardoor hij nog direct noch indirect wordt teruggeleid naar zijn land van herkomst, waardoor er geen schending van artikel 3 EVRM dient te worden onderzocht. De bestreden beslissing is genomen conform artikel 22, §1, 1° van de Vreemdelingenwet om redenen van openbare orde of nationale veiligheid. Verzoeker werd in het verleden, sinds zijn erkenning als vluchteling tien maal veroordeeld voor diverse criminele feiten waarbij hem telkens een gevangenisstraf werd opgelegd. Uit zijn handelingen blijkt een volgehouden, gevaarlijke criminele ingesteldheid waardoor het niet uit te sluiten valt dat hij dergelijk gedrag in de toekomst niet zal herhalen, reden waarom van hem, conform artikel 55/3/1 van de Vreemdelingenwet, de vluchtelingenstatus werd ingetrokken, hetgeen niet door verzoeker wordt betwist. In de bestreden beslissing wordt niet alleen verwezen naar de intrekking van de vluchtelingenstatus maar ook naar de herhaalde criminele feiten die aanleiding hebben gegeven tot die intrekking.

Waar de verzoekende partij nog betoogt dat zij, haar echtgenote en hun familie in onzekerheid blijven over het verblijf van de verzoekende partij in België, ziet de Raad niet in welke schending de verzoekende partij hiermee aanvoert. De Raad herhaalt dat de bestreden beslissing geen verwijderingsmaatregel uitmaakt doch de beëindiging van het verblijf.

Betreffende de door verzoekende partij aangehaalde familiale banden stelt de bestreden beslissing het volgende:

“Aangaande uw familiale banden gaf u in uw hoorrecht dd, 27/12/2017 aan dat u traditioneel gehuwd bent met een Belgische dame en legde hierbij de identiteitskaart van uw partner voor. U legde geen documenten voor waaruit blijkt dat u traditioneel gehuwd bent met uw partner. Verder gaf u aan dat u geen kinderen heeft, dit blijkt ook uit uw administratief dossier en rijksregister. I; verklaarde dat uw zus met haar twee kinderen, tante, nonkel en verschillende nichten in België verblijven en legde hun Belgische identiteitskaarten voor ter staving, alsook de 1S1+ kaarten van uw nichtjes. Verder gaf u aan dat uw vader overleden is en uw moeder te Polen verblijft. Het familie- en gezinsleven in de zin van het EVRM haalt de aard en de hechtheid van de gezinsband aan, namelijk de band tussen partners en tussen ouder en hun minderjarige kinderen. De andere gezinsleden vallen onder de bepalingen opgenomen in artikel 8 van het EVRM wanneer een meer dan normale afhankelijkheid wordt bewezen,

wat hier niet het geval is. Wat betreft uw duurzame relatie met uw Belgische partner, dient te worden opgemerkt dat in hetzelfde artikel 8 van het EVRM, tweede lid bepaald wordt dat de overheid kan ingrijpen in het belang van de openbare veiligheid en de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten. Uit uw administratief dossier blijkt dan ook dat u herhaaldelijk veroordeeld werd wegens bijzonder ernstige misdrijven. Het feit dat u een gezinscel vormt met uw partner, doet geenszins afbreuk aan deze vaststelling. Bovendien merken wij op dat huidige beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht geen verwijderingsmaatregel impliceert. Aldus is er geen familiaal beletsel voor het nemen van deze beslissing."

Betreffende de sociale en culturele opgebouwde banden in België, dewelke sterker zijn dan die in het land van herkomst, stelt de bestreden beslissing het volgende:

"In uw hoorrecht verklaarde u dat u niet naar uw land kan terugkeren wegens de problematiek tussen Rusland en Tsjetsjenië. Hierbij dient te worden opgemerkt dat huidige beslissing slechts een beëindiging van uw verblijfsrecht in België impliceert en dat er geen bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgeleverd waardoor u noch direct, noch indirect" naar uw land van herkomst wordt teruggeleid.

IJ haalt in uw hoorrecht aan dat u diverse opleidingen genoot waaronder taaiopleidingen (Nederlands, Frans, Engels) en beroepsgerichte opleidingen (besturingssystemen, tekstverwerking, CVO, bouw en job-intro). Verder legt u verscheidene loonfiches voor van diverse werkgevers zoals (...). Dit toont aan dat u enigszins inspanning levert om u te integreren in de reguliere arbeidsmarkt, doch deze elementen doen geen afbreuk aan het feit dat u meermaals veroordeeld werd voor een ernstig misdrijf in de periode van 2003 tot 2014. De Correctionele Rechtbank ten Antwerpen wees op het bijzonder brutale karakter van uw daden waarmee de maatschappelijke orde ernstig bedreigd wordt. Verder benadrukte de rechtbank dat u het gebruik van geweld of bedreiging nog steeds niet schuwt, dat u geen lessen trekt uit uw veroordelingen en dat u de ernst van uw daden niet blijkt of niet wenst in te zien. Zij haalde aan dat u blij geeft van een duidelijke en doorgedreven criminele ingesteldheid, dat uw persoonlijk gedrag geen rekening houdt met andermans fysieke integriteit en dat u sedert uw erkenning als vluchteling tien maai veroordeeld bent voor diverse criminele feiten waaruit voortvloeit dat het niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst niet zal herhalen. Dergelijke persisterend crimineel gedrag strijkt niet met de normen en waarden van de Belgische samenleving. Het feit dat u aangeeft dat u geleerd heeft uit de feiten van het verleden, doet geen afbreuk aan de reeds bewezen gepleegde ernstige misdrijven. Bovendien blijkt uit uw verklaringen tijdens uw gehoor door het CGVS dd. 19/02/2016 dat u nog steeds de ernst van uw feiten minimaliseert, u verklaarde namelijk dat de feiten die u pleegde niet dermate zwaarwichtig waren dat ze een intrekking van de vluchtelingenstatus wettigen en dat u niets te maken heeft met terreur. Deze verklaringen staan haaks op de beoordeling van de rechters die in verschillende vonnissen de bijzondere ernst van de feiten aanhaalde.

Het staat vast dat uw gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving is. In het verleden werd u reeds verscheidene malen veroordeeld en u kwam vrij in mei 2016. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oordeelde immers reeds dat "De vaststelling van een actuele bedreiging vereist in regel dat de betrokken vreemdeling een neiging vertoont om een crimineel gedrag in de toekomst voort te zetten, vol te houden of te herhalen (HvJ 22 mei 2012, C-348/09, P.I., pt. 30; Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer 2016-2017, DOC 54 2215/001, p. 24). Het is aan de nationale overheden, in casu de staatssecretaris, om in elk afzonderlijk geval te (be)oordelen of het gedrag van de betrokken vreemdeling een gevaar voor nieuwe ernstige verstoringen van de openbare orde of nationale veiligheid oplevert, wat desgevallend een onderzoek naar het risico van recidive kan omvatten. [...] Het is niet kennelijk onredelijk om uit hét feit dat eerdere veroordelingen een vreemdeling niet hebben tegengehouden om nieuwe strafbare feiten te plegen, af te leiden dat er een actueel recidiverisico bestaat (RvV, nr. 197.311 van 22 december 2017).

Uit het voorgaande blijkt dat u tijdens uw verblijf in België geen sociale en culturele banden heeft opgebouwd die sterker zijn dan die met het land van herkomst, aangezien u er zich niet kan toe bewegen de Belgische wetten en regels te respecteren en na te leven. Als een gevolg mag geconcludeerd worden dat er geen culturele of sociale banden zijn in België die het nemen van deze beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht verhinderen. We merken ook op dat de kennis, vaardigheden en ervaringen die u gedurende uw verblijf in België opdeed, geenszins verloren gaan en door u aangewend kunnen worden om u in de toekomst elders te vestigen en te integreren."

Verzoeker kan niet gevolgd worden waar hij stelt dat de staatssecretaris bij het nemen van de bestreden beslissing geen rekening gehouden zou hebben met zijn gezins- en familieleven, conform artikel 8 EVRM, noch dat er geen belangenafweging zou zijn doorgevoerd alvorens werd beslist tot beëindiging van het verblijfsrecht.

Verzoeker toont niet aan met welke elementen het bestuur geen rekening zou gehouden hebben bij het nemen van de bestreden beslissing. Een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing leert dat de juridische en feitelijke motieven op grond waarvan de beslissing is genomen worden aangegeven. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hem bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Waar de verzoekende partij nog stelt dat onvoldoende wordt gemotiveerd omtrent de criminele ingesteldheid die uit haar criminele handelingen zou volgen, kan tevens worden verwezen naar de paragrafen uit de bestreden beslissing waar onder meer wordt gewezen op het brutale karakter van de criminele daden, dat de verzoekende partij het gebruik van geweld of bedreiging nog steeds niet schuwt, dat zij geen lessen trekt uit haar veroordelingen en zij de ernst van haar daden niet blijkt of niet wenst in te zien waardoor niet uit te sluiten valt dat dergelijk gedrag zich in de toekomst niet zal herhalen. De verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk op welke manier er onvoldoende is gemotiveerd omtrent haar criminele ingesteldheid. Dit louter stellen voldoet uiteraard niet.

De tweed middelen zijn ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien november tweeduizend achttien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC